

UCHWAŁA NR XX/168/2020
RADY MIEJSKIEJ W SŁUBICACH
z dnia 24 kwietnia 2020 r.

w sprawie skargi na sposób zajęcia się wnioskiem skarżącej

Na podstawie art.229 pkt. 3 art 237 § 3 i art. 238 ustawy z dnia 17 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zmianami) uchwala się, co następuje:

§ 1. Skargę na sposób zajęcia się wnioskiem skarżącej uznaje się za bezzasadną z powodów określonych w załączniku do uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Słubicach do zawiadomienia skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Grzegorz Cholewczyński

Dnia 14 lutego 2020r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gorzowie Wlkp. zawiadomiło Radę Miejską w Słubicach o przekazaniu podania skarżącej do organu właściwego do jego rozpoznania. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gorzowie Wlkp. uznało, że pismo z dnia 13 stycznia 2020r. Pani Beaty S. należy potraktować jako skargę, o której mowa w art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego. Skarżąca w w/w piśmie wyraziła niezadowolenie ze sposobu zajęcia się jej wnioskami przez Urząd Miejski w Słubicach dotyczącymi zapobiegania przedostawania się na teren jej nieruchomości dzikich zwierząt – dzików, kozłów, saren. Kolegium uznało, że pismo to należy potraktować jako skargę na działalność burmistrza i dlatego przekazało do rozpatrzenia Radzie Miejskiej w Słubicach jako organowi właściwemu do zajęcia stanowiska w sprawie.

Z materiałów zebranych w sprawie wynika, że skarżąca kilkakrotnie zwracała się do gminy z informacją, że na teren jej nieruchomości przedostają się dzikie zwierzęta, które zdewastowały w 50% jej szklarnie. Zwierzęta te są również agresywne i atakują psa skarżącej. Dodatkowo niszczą ogrodzenie jej nieruchomości.

W piśmie z dnia 13 stycznia 2020 roku wnosząca podanie do SKO skarży się na Gminę Słubice, że nie reaguje na jej wnioski i nie zabezpiecza jej posesji przed zwierzyną łowną, która przedostaje się na teren jej posesji i niszczy szklarnie. Dodatkowo skarżąca wskazuje, że obawia się wychodzenia z domu z uwagi na agresję dzikich zwierząt. Podkreśla, że urząd nic nie zrobił w tym zakresie i nie zamierza nic zrobić.

Analizując stan faktyczny w pierwszej kolejności należy zauważyć, że wizja lokalna (fotografie w załączeniu) wykazała, że ogrodzenie nieruchomości skarżącej nie spełnia żadnej funkcji ochronnej, jest zwykłą siatką leśną, w bardzo złym stanie technicznym, w wielu miejscach poprzerywanej powiązanej prowizorycznie drutem kolczastym. Dodatkowo widać, że siatka w kilku miejscach jest podwinięta co pozwala swobodnie przemieszczać się zwierzynie na teren posesji.

Skuteczność zabezpieczenia się przed zwierzyną łowną zwiększa należyte i prawidłowe wykonanie ogrodzenia nieruchomości, tak aby zwierzyna nie miała dostępu do posesji. W opisanym przypadku tak nie jest.

Wskazać należy dodatkowo, że Gmina Słubice podjęła również kroki w sprawie zabezpieczenia przedostawania się zwierzyny łownej poprzez stosowanie preparatów odstraszących zapobiegających przedostawaniu się zwierzyny łownej na teren działki

prywatnej. Preparaty zostały rozprowadzone wzdłuż ogrodzenia skarżącej i dodatkowo wzdłuż ciekę idącego obok działki w/w osoby.

Zasady odpowiedzialności za szkody wyrządzone przez dzikie zwierzęta uregulowane zostały w dwutorowy sposób. Kwestie te zostały umieszczone zarówno w ustawie z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie oraz z dnia 16 kwietnia 2004 r. - o ochronie przyrody. Zgodnie z art. 2 ustawy Prawo Łowieckie zwierzęta łowne w stanie wolnym, jako dobro ogólnonarodowe, stanowią własność Skarbu Państwa. Prawo łowieckie reguluje zasady ponoszenia odpowiedzialności za szkody, jakie wyrządziły dziki, łosie, jelenie, daniiele i sarny. Zgodnie z jej postanowieniami – gdy szkoda wystąpi na terenie obwodu łowieckiego - odpowiedzialność ciąży na dzierżawcy lub zarządcy tego obwodu. Natomiast, gdy szkody dopuściło się zwierzę łowne, objęte całoroczną ochroną, odpowiada Skarb Państwa. W sytuacji, gdy szkoda dotyczy obszarów niewchodzących w skład obwodu łowieckiego wówczas odpowiedzialność ponosi Skarb Państwa.

Gdy szkody wyrządzone są przez inne, niż wyżej wymienione zwierzęta dzikie, to zasady ponoszenia odpowiedzialności za nie zostały sformułowane w ustawie o ochronie przyrody. Podmiot odpowiedzialny za szkody będzie zależał od miejsca ich wyrządzenia. Do eliminowania skutków szkody występującej na terenie obwodu łowieckiego zobowiązany jest dzierżawca/ zarządca. Szkodę występującą poza tym terenem (np. w parku narodowym, rezerwacie przyrody, w granicach administracyjnych miasta, na placu czy na ulicy) kompensuje Skarb Państwa.

Biorąc pod uwagę powyższy stan prawny należy uznać, że gmina nie jest zobowiązana do niwelowania skutków szkód wyrządzonych przez dzikie zwierzęta na prywatnej działce skarżącej. Gmina podjęła działania w celu zminimalizowania uciążliwości poprzez rozprowadzenie preparatów odstraszających dzikie zwierzęta. Jednocześnie każdorazowo gmina informowała skarżącą o stanie faktycznym i prawnym.

Zarzut zaniechania i skarga na działania organu w tej konkretnej sytuacji faktycznej i prawnej należy uznać za bezzasadne..